

Ministeren ikke kan undvære disse Afgifter — jeg tror, at Ministeren vanskelig kan afvise en saadan Undersøgelse — paa et andet Punkt af Afgifter af Arv end det, der her er Spørgsmaal om, maatte kunne finde en hensigtsmæssig Erstatning for hele den Afgift, Ministeren her foreslaar bibeholdt. Men jeg skal ganske vist gjentage, at for saa vidt Loæns Skjebne skulde være afhængig deraf, skal jeg paa ingen Maade fastholde min individuelle Opfattelse, hvor fast en Overbevisning jeg end har om dette Punkt.

Finantsministeren: Jeg antager, at det ærede Medlem ikke vil tage mig det ilde op, naar jeg ligeover for ham gjør en Hensjilling, som jeg ikke vilde anse mig berettiget til i dette Dieblik at gjøre ligeoverfor det ærede Thing. Naar det ærede Medlem nemlig selv allerede nu siger, at han senere, hvis Sagen bliver stillet skarpt og bestemt enten fra Landstingets eller Ministeriets Side, vilde tage sine Betænkeligheder tilbage og rette sig efter det Forslag, der foreligger, for at faae Reformen gennem, saa vil jeg henstille til ham, om dette dog ikke her virkelig er naturligt, at man fra først af tager dette Hensyn, og ikke tvinger Ministeren til ligesom tidligere i saa mange andre Sager at gjøre denne bestemte Anskuelse gjældende i Ord, hvor den dog i Grunden naturligen i Forveien er givet gennem den hele Opfattelse. Der er naturligvis ikke Spørgsmaal, om Finantserne i og for sig kunne undvære 200,000 Rd. i Stedet for 100,000 Rd., det vilde være sørgeligt, dersom vore finantsielle Forhold vare saaledes; men det er jo det ærede Medlem saa bekendt som Nogen, at der tillige foreligger et Lovforslag i det andet Thing, hvori der er Spørgsmaal om meget betydeligere Nedsættelser, som det ikke vil være saalet at gjennemføre i det andet Thing som i dette. Under saadanne Omstændigheder er der altsaa ikke Spørgsmaal om, om man kan undvære 100,000 Rd. mere eller mindre, men hvormeget man under de forhaandenværende Omstændigheder forholdsvis bør slaa af paa denne enkelte Gren af Sportelgebyrlovgivningen, som naturligvis i en videre Forstand er en Gren af Skattelovgivningen og i sin pekuniære Virkning hænger nøie sammen med Arveafgifterne, men hvis legislative Behandling dog baade praktisk og theoretisk bør adskilles deraf. Det er naturligt, at man ikke kan finde det rigtig at kaste dette ene Led af vort hele Gebyrsystem overbord, om man end finder det rimeligt, at der finder en Nedsættelse Sted deri. Jeg vil altsaa henstille til det ærede Medlem, om han ikke kunde tage det Hensyn, som han paa et senere Stadium vilde tage, lidt tidligere.

Frederiksen: Maa jeg bede om Ordet for en kort Bemærkning.

Den første Viceformand: Det ærede

Medlem har havt Ordet 2 Gange, men jeg antager, at Thinget ikke har Noget imod, at han atter faar det.

Frederiksen: Jeg vil blot bemærke, at jeg desværre af Erfaring har set, at den høitærede Minister ikke fuldkommen repræsenterer Landstingets Anskuelser, og jeg vil derfor ikke her overfor den høitærede Minister ganske bortkaste det Naab, at Landstinget maatte ogsaa kunde være tilbøjeligt til, jeg vil ikke sige at opgive dette lille Belsøb, thi jeg ser jo nok, at det endog saa er høist overdrevne Banfkeligheder, der i denne Henseende gjøres i det andet Thing, men blot simpelthen erstatte Belsøbet ved en Arveafgift af en anden Karakter end den, der her er Spørgsmaal om, hvad enten man nu vil kalde det et Gebyr eller Arveafgift.

Da Ingen yderligere begjærede Ordet, fattedes Sagens Overgang til anden Behandling under Afstemning og

vedtoges enstemmig med 72 Stemmer.

Th. Nielsen: Jeg vil tillade mig at foreslaa, at dette Lovforslag henvises til det Udvalg, som blev besluttet nedat om Skifte i Dødsboer.

Ovenstaaende Forslag fattedes derpaa under Afstemning og

vedtoges enstemmig med 72 Stemmer.

Den første Viceformand: Jeg skal hermed slutte Forhandlingerne for nærværende Møde.

Næste Møde vil blive afholdt imorgen Kl. 1 og Dagsordenen vil da være:

1) Første Behandling af:

Forslag til Lov om Østergivelse af det Kolonialkassen for St. Thomas og St. Jan paa hvilende Bidrag til de almindelige Statsfor nødenheder for Finantsaarene 1873—74 og 1874—75.

2) Første Behandling af:

Forslag til Lov om Tillægsbevilling for Finantsaaret fra 1ste April 1873 til 31te Marts 1874.

3) Første Behandling af:

Forslag til Lov om Søværnets Ordning.

4) Første Behandling af:

Forslag til Lov om Lønninger m. v. ved Søværnet.